

*Jestli jest
broskev s
prstama*

1997

Marek Šolmes Srazil

Jestli jest

Řekni jestli jest
v hlavě bzučení?
Zdali je to zvuk
mého svědomí?
Nebo je to pes
a jeho skučení?

Řekni jestli jest
řeky tiché hlas?
Či snad onen zvuk
trápí mě i vás?
Nebo je to les
a jeho šumění?

v Plout

Dost utrpení pro chudáky
v Plout a zase zpátky
Kdo řekl, že má?
Lézt do díry
a bláto na očích
pět let čekám
nic než mlok

1997

Stránka psaná perem
těžkou mozkovinu mám
bílý papír černý ledem
dost krajek na oknech
sny se barví jenom občas
nocí pluje hroch
Petr neví
Černé písmo smutné psaní
jen jeden zlatý
Dělo ztichlé
louka smutná
na stromě sedí
Pak šroub spojí obočí
lesk brambor v polévce
Jed v měchýři
bolest křičí

Zmrŕolná dĕva

Mládenĕ pokryj hĺinou hrob
růže stůně a pleŕ se rozpadá
Jen vzdech, lopata se mihá
štĕrk ŕustí jak dopadá
EĀNEDÁLM JYRKOP
OUNÍLH HROB
„Jsem zmrŕolná“

Mládenec se dĕsí a prĕhá v dál
růže pláĕí, že shnijou
s ní, s tou
jíž se kůže rozpadá
„Pláĕ a hnij“
totŕ kohout zpívá
„Pláĕ a hnij“

Amok

Vztek, rudá zloba
a pomatení mysli
rozbít sklo
a vysušit láhev
Zástava činnosti stroje
na výrobu dobré vůle
Zhoubný šílenec
na schodech
Stůj a jdi!

Níci

Močálník se rozrůstal
čím dál rychleji
Korálovník vodou zalit
vzlykal
Ostrovník tiše a odevzdaně
stál
a Močovník
pln studu prask

V křen

Nesrozumitelné volání
prsky slunce a křen
V očích třpytka
kdybych slyšel zvolání
jak pálí slunce
tak i křen
Křen, Křen, Křen

Tak končí den

Tak končí den
jen přimhouřené oko
průzračná voda ztéká dolů
do otvoru
Rychlé šípy
kdysi jsem věřil
Život
možná jen ztracení iluzí
které končí smrtí
A kdybych býval
tak se nic nemění

Životakaz

Nevyčísitelná suma mě napadá
a z rána rosa padala
tymián voněl
drozd zpíval
Nevyčísitelná suma
má zahrada
byla kvetoucí a voněl pyl
Mravence potkal jsem
nic neřekl
tak jsem ho rozšlápl
pozdě lituji
nezměním nic
Jen nevyčísitelná suma mě napadá
na levou nohu

To se to

Jak mohu věřit v přítele
když nevěřím v sebe
Jak mohu vzlétnout
když to nikdo nesvede
Andulka k andulce
člověk k praseti
to se to poletí

Základ Všehomíra:

Hlad zní v bříšku
Roztok aminokyselin
Hůrá s kolečkem nad ú
A proto volám:
Něco bych jedl!

Broskev s prstama

Broskev s prstama
na mě sprostě volala

Kutálela se na podlaze
a dělala roztodivné kousky

Večer jsem jí snědl
a k tomu
staré housky

Ve stavu blíže nespecifikovaném

Nemoha polknout nebo se hnout
ani vodů pít čili dolů jít
sto krav na pastvě
vlci budou žrát
studna otrávená
nikdo nečeká nic
matka topí nemluvně
skládka projevuje zájem
slina špatně polknutá
ruka sotva pohnutá
vody jsi pil dost
čili tele neb můj host
sto volů na pastvě
vlčice má mladé
ve studni hnije ptáče
nikdo nic nečeká
matka trpí samotou
ve skladu prázdných flašek

Výplod fantazijní

Nejsem tím za koho mě pokládáš
pravý hřib nehořkne v ústech
nejsem ani stálý
neboť slunce střídá měsíc
Možná jsem jen
výplod fantazijní
vždyť i On
nevěděl kudy kam

Bublí

Ledvinový pás
z mrtvé kočky
kolem ledvin
příjemně hřeje

Malé kotě
u mých nohou
čmouchá, čmouchá
člověčinu

O tom a tak

Krokety v hubě slast
žaludek úpí
ke rtům rum
ráno těžší večera
vepř se ztrácí v tlačence
kosti hroby plní
kaluž krve vysychá
věž kostela se bortí
a všichni mlčí
nejsem výjimka

Jen v rose nohy chladnou
a dítě mává ptákům
když se pere prádlo
domov voní
a klíč visí
na krku

Celkem pozdě

Už je celkem pozdě
tma se chlubí
lampa nemá šanci
neboť rohatých je spousta
lijavec mi buší do oken
je smutno, tak jak nikdy
tlustý holub spí
už se těším na ráno
stará babka ve snu
mu hází svojí večeri
je tak smutno,
že ani ovce nejdou spát
A pod okapní rourou
v malém kanálku
se blyští sluníčko
malý snubní prstýnek

Když krysa snědla krysu

O čem je asi píseň,
která nemá slova
O čem když je má
a k čemu jsou
když prasklý zub
odkryl kyanid
starý prsten
při stisknutí ruky
nový jed vypustil
v přítelovu dlaň
píseň končí
nic nám neřekne
slova v ní ač byla
tak dobře vyslovena
zazpívána a tak dál
v uších zůstala
když krysa snědla krysu

Strouháte trpaslíky?

Polévka je plná nastrouhaných trpaslíků
mé triko s roztrhanou blůzou
Nejprašivější pes čůral na chodníku
seděl na schodech, mezi lůzou

Dotek blázna na dětské tváři
kolik kuliček máš v důlku?
Jak vypadá září v kalendáři?
Dáš mi kousnout, nebo celou půlku?

Děložní sen

Rychlostí světla
pomalostí šneka
těšíš se radostí
naivky dítěte
chytrého klokana
obludné velryby

Šnek je nejrychlejší
ze všech vlaků
třeba tě už zítra
odveze zpátky do dělohy
kde se těšíme
z toho, že nic nevíme

Mrtvé dřevo

Šeptaly si tiše
nohy u mé postele
porouchaly spánek můj
v bdělosti jim nerozumím
ani o to nestojím
vždyť o čem asi tak
můžou debatovat dřeva

Slunečné ráno

Slunečné ráno
stojím tu sám
udělal jsem leccos špatně
nikdo není bez viny
moudrost bláznů
jíž ani ty neporozumíš

Slunečné ráno
slzy ve tváři
napůl vypitá láhev
lezou z ní různé potvory
jsem tady
ubohý bezmocný pabl

Ambiciózní psychopat

Když se vracím do svého bytu
do svého kutlochu
čekám, že ambiciózní psychopat
začne řezat vyhřezlé střívka
na drobounké kousky

Když opouštím byt a postel
živým se tuponosou nadějí
ochromuje mě slepá zášť
proti sobě samému
možná, že už dneska spočítám
kolik má tenhle podělanej barák schodů

Prasátka

V tlačence se dusí
štětinatá prasata
ocet okyseluje ústa
cibulka příjemně křupe
pepř dodává
správný šmak

Tučná sousta
mizí v útrokách
zadnicí se druhý den
vrátí na svět
malá roztomilá prasátka

1=1

Sliz bez rostliny?
Není tady doktor?
Rovina bez štěrků?
Uhlazené vichry?
Plukovníkův konec?
Blízký východ?
Nemáte cigaretu?
Prosím klid!

Slimáček v trávě?
Už se vrátil doktor?
Štěrk na korbě?
Meluzína v komíně?
Začátek války?
Zapadá slunce?
Nemáš jointa?
Ticho prosím!

Bylo

Už dvacet let
se zabývám pětinohými tvory
dvacet jedna let
se snažím najít chrobáka s chobotem
dvacet dva let
se vracím k mluvícímu potůčku
dvacet tři let
se dívám na šplouchatice v akváriu
dvacet čtyři let mi bude
v dubnu

A je to tu zase

Dnes v noci mě opět navštívila
budete se divit
Broskev s prstama
sto dní uplynulo od jejího
snědení
a teď je tu a civí na mě
nemám sílu ani chuť
jí spapat
snad a třeba a možná
si s ní budu dlouho,
dlouho povídat

Jako noční můra

Není co kouřit
není co pít
není co jíst a

Jako noční můra
se plácám smogem
a ubohá stvoření
mě prosí o kousek citu

Ztratil jsem pojem
o čase, místě a
osvětlené nádraží
skrývá mé
trouchnivějící tělo

Myslet

Je mi tolik a tolik let
někdo čte a přitom neví na co myslí
to je čas a červené víno
a plný popelník
pláču
Umíte plakat?
Pilníkem na nehty
zkrášluji slzy
Na co myslet?
Na večer plný bezbolestné bolesti
na moderátorku radia mluvící o smrti
a předlouhý uklidňující spánek

Co budeme dělat?

Jak se asi dítě
bude tvářit za třináct let?

Jak se asi chřipka
vyrovná se všemohoucími
mimozemšťany?

Jak se asi tvářil Mengele
po druhé světové válce?

Co budeme dělat,
až zjistíme,
že Broskev s prstama
opravdu existuje?

V kaluži

Vyválel jsem se v kaluži
s chlípnejma děvkama
Dostal jsem přes držku
od tupců s ďáblovýma očima
S debilní grimasou jsem
opustil okno a navěky
usnul s prstenem
na ruce

Masitá věkovitost

Hmota je veliká
ovdovělá masitá věkovitost
Mořská pěna zabarvená
lachtaní krví se mísí
s mozkomíšním mokem

Samota se vkrádá
neohledupně do mého
pošetilého života

A pět malých trpaslíků
mi v noci okusuje paty

Hypochodaktylus

Ubývá mi síl
nedokážu analyzovat
stávající problém
vysypání popelníku

Ubývá mi síl
Nedokážu zvednout
svoji prdel k vysrání

Ubývá mi síl
nedokážu naslouchat
něčemu a ničemu
aniž bych se šťoural
v nose
Koukám jak ten
Hypochodaktylus

Uondaný

jsem tak uondaný
špička jazyka pálí
vlastně je den
tápu děvče tápu

Jsem tak uondaný
pod oknem milenci stáli
měl bych jít ven
chápu víc než chápu

Jarmilka

Láska je kosák bez domova
i smutný mnich v kleci
Vidím Tě v ozdobném rámečku
jak ukládáš své poklady

Láska je Jarmilka ve snu
i provoněný polštář
Vidím tě ve dveřích
za tebou stín
ovládá myšlenky
mlčím
a dívám se na ta
uteklá léta

Sám

Sám sebe ztrácím
nevím
co skutečnost říká
a líbivý idiot
se hřeje na slunci

Můj nejmilejší

Můj nejmilejší
postoupils tam
já zůstal
Nevím,
co je správné
vím jen, že není nikdo
na koho se obrátit
neporozumíš
nevcítíš
jsi jiný
a já sám zbyl
jak jsem to vždycky čekal
ale teď jsem nepřipraven
a tak se divím

Predátor

Kocour je duše
všech ztracenců
nechtějte
být se mnou
neboť
já jsem trápení

Všelijak

Je mi tak strašně,
že hůř bys to nevymyslel
stačí pár
kroků k oknu
podívat se
chvíli stát
a tak všelijak

Počet výtisků: 15

Nakladatelství: Ignáce Dřevora

1997

Galakticko-Megalitický Broskevníček

